

מגיש הקסוף

מאת נתן אלתרמן

“אין מדינה נתנת לעם על מגש של קסוף”

חיים ויצמן

... והארץ תשקט. עין שמים אודמת

תעמעם לאטה

על גבולות עשנים.

ואמה תעמד – קרועת לב אך נושמת... –

לקבל את הנס

האחד אין שני...

היא לשקס תכון. היא תקום למול סהר

ועמדה, טרם-יום, עוטה חג ואימה.

— אז מנגד יצאו

בערה ונער

ואט-אט יצעדו הם אל מול האמה.

לובשי חל וחקור, נכבדי נעלים,

בנתיב יעלו הם

הלוך והחרש.

לא הקליפו בגדם, לא מחו עוד במים

את עקבות יום-הספרך וליל קו-האש.

ענפים עד כלי קץ, נזירים ממרגוע,

ונוטפים טללי נעורים עבריים —

דם השנים יגשו,

ועמדו לבלי-נוע.

ואין אות אם תיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האמה, שטופת דמע-נקסם.

ואמרה: מי אתם? והשנים שוקטים,

יענו לה: אנחנו מגש הקסוף

שעליו לך נתנה מדינת-היהודים.

כך יאמרו, ונפלו לרגלה עוטפי-צל.

את הטקסט לעיל הפיקו מתנדבי [פרויקט בן־יהודה באינטרנט](https://benyehuda.org/read/13092). הוא זמין תמיד בכתובת הבאה:
<https://benyehuda.org/read/13092>